

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЛІКУВАННЯ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ У ОСІБ ПОХИЛОГО ВІКУ

Сід Ахмед Мохамед, клінічний ординатор

Гурець Г.В., Кидик Ю.П.*, Міхно Т.О.**

Науковий керівник – проф. Рачинський І.Д.

Сумський державний університет, кафедра терапії

*Сумський обласний клінічний госпіталь ІВВ**

Наявність вікових передумов до підвищення артеріального тиску (АТ) під час старіння дає можливість розглядати артеріальну гіпертензію (АГ) як проблему похилого віку. При старінні знижується еластичність сполучної тканини стінки судин, прогресують її атеросклеротичні зміни, збільшується периферичний опір судин, знижується хвилинний об'єм крові. Зменшення при старінні здатності ендотелія до продукції розслаблюючих факторів та порушення нейрогуморальної регуляції сприяють виникненню АГ у пацієнтів похилого віку.

Мета: визначити характерні особливості лікування АГ у осіб похилого та старечого віку.

Впохилому віці АГ є поширеним захворюванням і частіше за все має симптоматичний (вторинний) генез. Тому для своєчасного виявлення і призначення адекватної терапії особливе значення має правильне вимірювання і трактування показників АТ. Первинним завданням лікування є корекція виявлених факторів ризику: куріння, дисліпідемії, велике споживання солі та насичених жирів, цукрового діабету, лікування асоційованих клінічних станів. Рекомендується інтенсивне зниження систолічного та діастолічного АТ до рівня 140/90 мм рт.ст.. Для початку антигіпертензивної терапії застосовують діуретики, бета-блокатори, антагоністи кальцію, інгібітори АПФ, антагоністи рецепторів ангіотензину. На вибір препаратів, особливо для літніх людей, впливає їхня вартість, попередній досвід використання, надання переваги певному препарату самим пацієнтом.

Таким чином, підхід до лікування АГ у осіб похилого віку має низку особливостей, про які слід пам'ятати у разі призначення антигіпертензивних засобів таким пацієнтам.